

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)



Csillag – kép



A KOMÁROMI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG GYÜLEKEZETI LAPJA

2017.

márciusi

szám

TARTALOM

Vers

Ige körül

Gyülekezeti krónika

Vers (Herceg Kornélia)

„Hó-jelentés” (Gyülekezeti beszámolók)

Egyházlátogatás Komáromban

Presbiteri Konferencia Nagyigmádon
Turó Mária

Bibliamagyarázat
Márk evangéliuma

Kis Csillag (Gyermekoldal)

Márciusi programok

VERS

Kárász Izabella - Akivel Ő találkozott

Akivel Ő találkozott,
annak lelkében jég s a fagy
nyomtalanul úgy eltűnik,
hogyan felragyoghat a Tavasz!

Kigyúl abban valami tűz,
lerombolva mind a fagyot,
s lelkében ég a szeretet,
amit a Krisztustól kapott.

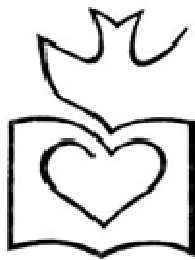
Ha fáznak még az emberek
tavasztalan, téli, hideg,
vak éjszakán, csupán azért,
mert ridegek, jaj, a szívek!

A szenvedések tengerén
jéghegyek közt virág fakad,
csak vigyétek fénylőn, dicsőn
Krisztust, a szent, a nagy Tavaszt!

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

IGE KÖRÜL

**„Sanyargatott és éhezte-
tett, de azután mannával
táplált, amelyet nem ismer-
tél, és atyáid sem ismertek.
Így adta tudtadra, hogy
nemcsak kenyérrel él az
ember, hanem mindazzal
él az ember, ami az Úr szájából származik.”**



5Mózes 8,3

Izrael számára a pusztai vándorlás az Istennel való kapcsolatának legelső és mintateremtő szakasza. Ebben az időszakban ismerte meg a nép az Urat, mint Szabadítót. A vándorlás során tanulta meg a nép, hogy túltekintsen a fizikai szükségletein. Ugyanis a pusztában nem volt sem enni, sem innivaló, és egyedül Istentől várhatták a gondoskodást. Ahogyan Mózes felidézi ezt az időszakot Mózes ötödik könyvében, már a vándorlás eseményeihez egy bizonyos tanulságot is hozzáragaszt: azért sanyarogtunk, éhezünk, mert Isten így adta tudtunkra, hogy nemcsak kenyérrel él az ember... hogy belássuk: egyedül Tőle függ az életünk. Izrael története során ez a tapasztalat folyamatosan végigvonul. Dávid ajkain zsoltárban fogalmazódik meg: „Mert szereteted az életnél is jobb, ajkam téged dicsőít.” (Zsolt 63,4) Vagy Ézsaiás intésében: „De ha nem hisztek, nem maradtok meg!” (Ézs 7,9b) A nép tehát először a pusztai nélkülözés megélése által értette meg, hogy mi az, ami igazán fontos az ő életében: az Ige, ami Isten szájából származik.

A böjti időszak önkéntes lemondásában – mondjunk le akár valamilyen ételről vagy italról, esetlegesen tartsunk TV vagy internetböjtöt – nekünk is Isten tudtunkra akarja adni, hogy mi az igazán fontos és nélkülözhetetlen az életünkben. Ekkor lehetőségünk van arra, hogy megvizsgáljuk, Isten Igéjének mérlegén értékeljük a mi vágyainkat vagy éppen szükségesnek vélt kívánságainkat.

Szolgálat kezdete előtt Jézus is 40 napot töltött a pusztában böjtölve, hogy felkészüljön: hogy az egyetlen fontos kapcsolatából erőt merítsen: a Mennyei Atyától. Amikor pedig Jézus megvendégeli az ötezer embert, akkor azok tovább keresik Őt másnap János evangéliuma szerint (Jn 6). Ekkor kérnek Tőle mennyei kenyeret, ami nem más, mint maga Jézus Krisztus. „Mert az Isten kenyere a mennyből száll le és életet ad a világnak... Én vagyok az élet kenyere: aki énhozzám jön, nem éhez meg, és aki énben nem hisz, nem szomjazik meg soha.” (Jn 6,33.35b) Önmagával azonosítja az Úrvacsora jegyeit, amikor nagycsütörtökön a kenyérre és borra mutat: „Ezt cselekedjétek az én emlékezetemre!” Az Ő testét és vérének vesszük magunkhoz, amikor kézbe vesszük a megtörtetett kenyeret és a borral telt kelyhet.



„Uram, add nekünk mindig ezt a kenyeret!”

János evangéliuma 6,34

A böjtben tehát mi is készülhetünk, várhatunk és mérlegelhetünk, hogy mi az igazán fontos az életünkben. Milyen kenyérre vágyunk igazán: testre, vagy mennyekre? Helyes arányban van-e a kétféle kenyér vétele az életünkben? Adja tudtunkra Isten Szentlelke a mi valódi szükségünket és azok betöltését akkor, ha akár önként vállaljuk a lemondást (böjt), vagy ha akár a mi utunk is a pusztában vezet most (próbák)! Ámen.

*Koncz Hunor Attila
segédlelkész*

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

GYÜLEKEZETI KRÓNIKA



Szeretettel köszöntöm a Csillag-kép újságunk olvasóit!

Az év harmadik hónapjába lépve egyre több mindenre tekinthetünk vissza Isten iránti hálával, s egyúttal a tavasz egyre több biztató jelét látva

készülünk a húsvét ünnepére, kérve és várva Isten áldását.

A február első külön említésre méltó eseménye volt a presbiteri bibliaóra, amelyet havi rendszerességgel tervezünk folytatni. Az első találkozón szép létszámmal voltunk együtt, a biblíamagyarázat utáni beszélgetés a gyülekezeti élet és a presbiteri tisztség aktuális kérdéseiről szólt. 18-án Nagyigmádon részt vettünk az utóbbi évek egyik legjobban sikerült megyei presbiteri konferenciáján. 24-én zajlott az évi egyházlátogatás gyülekezetünkben. Sajnos, az időpont utólag alkalmatlannak bizonyult: hittanosaink közül mindössze 4 fő tudott eljönni az iskolai farsangok miatt, és presbitereink közül is sokan nem tudtak részt venni a vizitáción. Nőszövetségünk tagjai saját költségükön terítettek igen bőséges asztalt a látogatásra, a finomságokból jutott a gyerekeknek is. Köszönjük a Nőszövetség minden fáradozását!

Böjt első vasárnapján szép gyülekezet töltötte meg a templomot, a megszokottnál mintha többen vetek volna úrvacsorát.

Mire ez az újság megjelenik, addigra lezajlik a megyei zsoltáréneklő verseny, amelyre Komáromból 12 hittanos készül. Mindannyian a Szent Imre Katolikus Iskola hittanosai, köszönjük Csekés Andrásné Éva Néninek a velük való foglalkozást! Március 18-án Tatabánya-Bánhida látja vendégül a megyei női konferenciát, ezúton is biztatunk minél többeket a részvételre! A hónap utolsó szombatján Szomód várja a fiatalokat, ide is készül utazni komáromi küldöttség Koncz Hunor vezetésével.

Böjti igehirdetési sorozatunk március utolsó hetében tervezzük megtartani. A sorozat zárásaként, az április 2-i vasárnap délelőtti istentiszteleten viszonozza tavaly adventi látogatásunkat a császári gyülekezet: Juhász Róbert császári lelkész hirdeti igét, és néhány énekkel szolgál a messze földön híres császári férfikar, amelyik a fáma szerint a Debreceni Kántus után a második legrégebben folyamatosan működő református kórus az országban.

Nagycsütörtökön este és nagypénteken délelőtt az istentiszteletet a tavaly már megismert új liturgia alkalmazásával fogjuk megtartani, a többi böjti istentisztelet rendje nem változik. A húsvéti ünnepeket a megszokott rend szerint tervezzük megtartani.

Isten áldása legyen az előttünk álló időszak gyülekezeti életén is!

Máté László
lelkipásztor

ANYAKÖNYVI HÍREK



Keresztelés

2017. február 26-án megkereszteltük Barassó Zoltán és Keszthelyi Anikó kisfiát:

- **Hunort**

„Menjetek el tehát és tegyetek tanítvánnyá minden népeket...” (Mt 28, 19)

Temetés:

2017. február 11-én vettünk búcsút

- **Keszi Jenőné Pénzes Edith (86)**

2017. február 23-án

- **Fridrich Árpádné Papp Judit (90)**

2017. március 3-án

- **Rácz János (93)**
- **Rácz Jánosné Asbóth Eszter (88)**
- **Tölts László (90)**

2017. március 10-én

- **Farsang Józsefné Németh Margit (74)** testvérünkötől.

“Én vagyok a feltámadás és az élet:
aki hisz én bennem, ha meghal is él.” (Jn 11,25)

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

Jézus! Légy velem!

Jézus! Te vagy a Mindenem
Kérlek, segíts tisztává lennem!
Könnyeimen át szemléllek Téged,
tudom: Te vagy számomra az Élet!
Hozzád vágyakozom,
Belőled táplálkozom,
Egész lényem Téged kíván,
hiszem, hogy Nálad béke vár.
Reád emelem tekintetem,
annyira szeretlek Istenem! Ámen.

Herceg Kornélia



HÓ-JELENTÉS

A TATAI REFORMÁTUS EGYHÁZMEGYE PRESBITERI KONFERENCIÁJA NAGYIGMÁNDON 2017. FEBRUÁR 18.

*„Itt az idő, hogy a Lélek vezessen
s azt tegyük, mit az Úr ma ránk kiró:
nékünk kell újjászületnünk, úgy lesz csak
majd református reformáció!”*

(Bódás János: Református reformáció)

Egyházmegyénk idei presbiteri konferenciájának a nagyigmándi református templom adott otthont, ahol közel négyszázan gyűltünk össze. A konferencia a reformáció 500. évfordulójához kapcsolódva egyúttal az emlékvé nyitánya is volt egyházmegyénkben.

A nyitó áhítaton Máté László esperes úr az 1Kor 3,11 alapján hirdette az igét: „Mert más alapot senki sem vethet a meglévőn

kívül, amely a Jézus Krisztus.” Pál apostol Korinthusban hirdette ezt az evangéliumot. Az alapot Isten vetette meg Jézus Krisztusban, visszahelyezte rá az embert, a lelki népet, megújítva az egyéni életet és az egyházat is, ha kell. Most is ezt az alapot kell keressük.



Sugár Tamás a helyi gyülekezet lelkipásztora köszöntötte a megjelenteket és megköszönte dr. Márkus Mihály nyugalmazott és Steinbach József jelenlegi püspök uraknak, hogy vállalták az előadások megtartását. Gyimóthy Géza egyházmegyei főgondnok úr is köszöntötte az egybegyűlteket. Kiemelte, hogy misszionáriusokra van szüksége Európának, mert elhagyta keresztyén gyökereit. Európa sokféle alapot talált, de az egyetlen alap csak Jézus Krisztus lehet. Anyanyelvünkön olvashatjuk a Bibliát, de a keresztyén anyanyelvet már nem értik már az emberek, ezért kell, aki elmagyarázza. Végül köszönetet mondott a főgondnok úr Istennek minden református emberért, nemcsak a vezetőkért. Hajdúné Farkas Erika polgármesterasszony az emlékvének szentelt konferenciát köszöntve arról szólt, hogy az 500 éves évforduló kötelezettséget is jelent: továbbadni a reformáció tanait.

Dr. Márkus Mihály nyugalmazott püspök úr a reformáció örökségéről és annak megbecsüléséről tartott előadást „Református magyar vagyok” címmel.

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

A református ember:

- ✓ minden nap Bibliát olvas és imádkozik
- ✓ minden vasárnap Istentiszteleten vesz részt
- ✓ minden alkalommal él az úri szent vacsorával
- ✓ jövedelmének a tizedét szabad belátásából Isten szent ügyének szánja, de a „tized tizedét” a saját egyházközségének juttatja
- ✓ „a bölcsőtől a koporsóig” éli egyháztagságát
- ✓ erényeiben példaadó
- ✓ bűneiből, vétkeiből alázattal megtérni tudó
- ✓ erkölcsiségét a Megváltó Krisztus iránti hála vezérli

A püspök úr a fentiekből a következő hatot emelte ki:

1. a református ember minden nap Bibliát olvas és imádkozik. 1590-ben már van magyar nyelvű Bibliánk. Évszázadok során a családi közösségben benne volt a Biblia-olvasás. Szinte „ronggyá” olvasták a Szentírást. Meg volt a szándék és az akarat a napi Bibliaolvasásra. A református ember minden nap imádkozik. Szándék és akarat? Erre a kérdésre napjainkban kitérő választ adunk. „Sajnos nincs rá időm, mert...” A testi szükségletek kielégítésére van időnk, csak a lelkünket éheztetjük, hagyjuk meg a ráakódott szennyben? Imádság nélkül, a lélek lélegzetvétele nélkül fuldoklunk. A mai kor gondoskodik arról, hogy ne legyen mindezekre időnk. Nincs rá idő? Lehetetlenség nincs, csak tehetetlenség. Milyen példát adunk a fiataloknak? Olyan példa van előttük, amelyet mutatunk nekik. Sajnos nem olyat, amelyen követhető.

2. A református ember minden vasárnap Istentiszteleten vesz részt. E tekintetben sajnos az a tapasztalat, hogy sok minden más „előbbre való”, mint együtt énekelni, imádkozni, Isten igéjére együtt figyelni, az ott hallottakat gyülekezeti vagy családi körben megbeszélni, a hetedik napot

megszentelni. Hogy miért nem megyünk Istentiszteletre? A védekező válaszok sora kimeríthetetlen. A rendszerváltás előtt az a rendszer volt a baj. Azóta meg más a baj. Baj mindig van. Ürügy és kifogás könnyen lelhető. A hiba „természetesen” mindig „valaki másban van”, nem saját magunkban.



3. A református ember minden alkalommal él az úri szent vacsorával. Hazai megfigyelések szerint átlagos vasárnapon a megkeresztelt reformátusok 7%-a jár rendszeresen Istentiszteletre. Nagy ünnepeken ez eléri a 25%-ot. Az úrvacsorázó egyháztagek aránya a megkereszteltek viszonyítva jó esetben 10%. Szomorú tapasztalat, hogy a hívek jelentős számban kimennek az úrvacsoraosztás előtt (elől?). Aki kimegy ilyenkor a templomból, az hátat fordít az Úr szent asztalának.

4. A református ember erényeiben példaadó. Mi is az az erény? Az erény a cselekvő embernek az a lelki tulajdonsága, amely a tetteit erkölcsileg pozitívvá teszi. Számunkra, reformátusok számára ebben a tekintetben is a Szentírásnak az üzenete a mértékadó. Például: „A Lélek gyümölcse pedig: szeretet, öröm, békesség, türelem, szívettség, jóság, hűség, szelídség, önmegtartóztatás.” (Gal 5,22) „Legyetek mindnyájan egyetértők, együtt érzők, testvérszeretők, könyörületesek, alázatosak.” (1Pt 3,8) Nem biztos, hogy mindegyikünkben minden erény megtalálható ezek közül. A református ember erényeiben példát adó.

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

Pál apostol az 1Tim 4,12-ben azt mondja: „Légy példája a hívőknek beszédben, magaviseletben, szeretetben, hitben és tisztaságban.” Nem az a baj, hogy a fiatalok előtt nincsenek követésre érdemes példák. A baj ennél nagyobb. A fiatalok előtt olyan példák vannak, amilyenek mi vagyunk.



5. A református ember bűneiből, vétkeiből alázattal megtérni tudó. A bűn mindig Isten ellen lázadás, a szavával szembeszegülés. Testileg-lelkileg tönkrement, kilátástalan helyzetben eljutottunk-e odáig: - „Vétkeztem az ég ellen és te ellened!” (Szülő, gyermek, házastárs, szomszéd, bárki.) Megláttuk-e már, hogy „egyedül ellened vétkeztem: egyedül azt tettem, amit Te rossznak látsz.” (Zsolt 51,6) Belátom és bevallom, ezúttal rosszat tettem, nem keresek kibúvót, mentséget, nem hárítom másra. Hogy egymásnak megbocsátunk, attól még senkinek a tekintélyén nem esett csorba. Az Úri ima kérése vált valóra: „Bocsásd meg vétkeinket, miképpen mi is megbocsátunk az ellenünk vétkezőknek.” A hitét komolyan vevő, életformaként megélő magyar református ember észreveszi és belátja, ha rossz útra tért. Megáll, megfordul és visszatér. Bevallja a hitványságot, bocsánatot kér a megbántott Istentől és a megbántott embertől. Nem gőgösen, fennhéjázón, hanem őszinte alázattal és bizakodva az ég felé emelt tekintettel hallgatja Jézus megbocsátó, feloldozó szavát: „Én sem ítélek el téged, menj el és mostantól fogva többé ne vétkezz!” (Jn 8,11)

6. A református ember erkölcsiségét a Megváltó Krisztus iránti hála vezérli. A hála a mai világunkban egyre inkább „hiánycikk”, de nem új keletű. Lásd: Lk 17,15-18. Tíz „jaj, Istenemre” legfeljebb egy hála jut. Isten megszabadított minden bűnömből és nyomorúságomból, ezt én örömmel elfogadtam, és amíg élek, hálás leszek érte neki. Miért kell imádkoznunk és jót cselekednünk? Azért, hogy megmutassuk Isten iránt való hálánkat, az Ő jótevékenyeiért és így dicsőíttessék általunk. A reformáció a Szentírás és az egyházatyák tanítása alapján úgy fogalmazott, hogy az üdvösséget Isten Krisztus egyszeri és tökéletes áldozatára való tekintettel nekünk ajándékozta ingyen, kegyelemből: „hiszen kegyelemből van üdvösségetek hit által és ez nem töletek van: Isten ajándéka ez; nem cselekedetekért, hogy senki se dicsekedjék.” (Ef 2,8-9) Nem tesz-e ez a tanítás könnyelmű emberekké bennünket? „Nem, mert lehetetlen, hogy azok, akik igaz hit által a Krisztus oltattak, a háládatosság gyümölcsét ne teremjék.” (Heidelbergi KT 64. kérdés-felelet)

Mindenki maga dönti el, hogy a reformáció örökségét, az Istentől ajándékba kapott irgalmasságot, üdvösséget elfogadja-e, megbecsüli-e, vagy nem.

Az előadást két hittanos gyermek szavallata követte: Lukátsi Vilma Wittenberg és Búvópatak című versét hallgathattuk meg. A nagyigmándi gyülekezet énekkara két énekszámmal szolgált.

Steinbach József püspök úr előadásának címe: „A gyülekezetépítés, egyházépítés lehetőségei a reformáció 500 éves évfordulója alkalmával”. Az előadás igei alapja: 2Kor 2,12 „Amikor pedig megérkeztem Tróászba Krisztus evangéliumának hirdetésére...” Az egyház szolgálata az örömhír, az evangélium hirdetéséhez kötött szolgálat egy adott helyen: család, gyülekezet, egyházmegye. Folyamatos és fontos szolgálat. Fontos számunkra Krisztus ügye. A szolgálat szóbeli bizonyosságtételhez kötött:

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

a hit hallásból van. Hitelesnek kell lennünk, hiteles étellel kell a ránk bízott ügyet képviselnünk ott, ahova Isten helyezett bennünket. Az Úr kaput nyit előttünk, az eredmény azonban az Ő dolga.



Életmódváltás, értékvesztés és értelemvesztés jellemzi a mai embert. Az életmódváltást meddig lehet még srófolni? Elvadt a világ, teli van farkastörvényekkel. Nem tudjuk, nem látjuk mi lesz ennek a vége. Mi lesz a vidékkel? Mindenki városba tömörül, elveszti a gyökeret. Felnövekszik olyan generáció, aki elválik az egyháztól. Hol vannak az értékek? Értékvesztett világban élünk. Nem a tizparancsolatot követjük. Jézus Krisztus mondja: „Én vagyok az út, az igazság és az élet.” Hisszük-e ezt? Követjük-e Őt? Értelemvesztés: nem látjuk, nem tudjuk mi az értelme, célja az életünknek. Nagy ajándéka az Úrnak, ha tudjuk miért küldött el, mi a feladatunk, mi az életünk célja. A helyünkön vagyunk-e? Ott vagyunk-e mindig, ahol Ő akar látni? Ha így van, legyünk érte nagyon hálásak, imádságainkban köszönjük ezt meg alázatos szívvel és kérjük testi-lelki erőt a további szolgálathoz.

Lehetséges-e, hogy Isten ígéje legyen az életünk alapja? Nyilvános igazság színtere lesz-e és lehet-e valóban újból az? Az egyház menjen ki a világba: ismerjük meg az embereket! Általánosság helyett konkrétumot mondjunk, ha egyházat akarunk építeni. Egyedül a bibliai út járható. Lát-szódjon ez meg rajtunk. legyen látható,

hogy hogyan érezzük magunkat az Istentiszteleten. Jó volt-e ott? Miért volt az? Átéltük-e a mennyei jót, az üdvösséget? El tudjuk-e ezt mondani?

Nekünk mindnyájunknak: presbitereknek, de tisztség nélküli egyháztagoknak is az a feladata, amit Jézus Krisztus bízott ránk.

*„Jézus szól: világíts szép ékesen,
Mint a kicsi lámpa: tisztán fényesen.
E bűnös világnak sötét éjjelén,
Ki-ki világítson a maga helyén.*

*Jézus szól: világíts érettem égj,
Világosságomnak a visszfénye légy.
Tudja Ő a földnek sötét éjjelén,
Ki világít híven a maga helyén.*

*Jézus szól: világíts magad körül,
Lásd a bűnbe, éjbe mennyi szív merül!
Boldog az a lámpa, mely kicsinyke kört,
Hova Isten tette fényével betölt.”*

Legyen érte áldott az Úr szent neve! Övé a dicsőség mindörökké!

Turó Mária

BIBLIAMAGYARÁZAT

Márk evangéliuma

Bibliaolvasó kalauzunk szerint 2017. február közepétől egészen április közepéig (Húsvét) Márk evangéliumát olvashatjuk. A négy Jézus életéről szóló beszámoló közül ez a legrövidebb mindössze 16 fejezettel. Azonban tömörsége ellenére mégis fontos többletet mutat a másik három evangéliumhoz képest. A bibliakutatók Márk evangéliumát tartják a legkorábbi beszámolónak. Ezzel gyakorlatilag Márk „műfajt teremti”. Hiszen az első mondatában szereplő evangélium szó műfaji meghatározásnak is be-tudható: „Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete.” (Mk 1,1)

Az evangélium örömhírt jelent, azonban a maga korában hármasság értelme volt, minden esetben a római uralkodóra vonatkoztatva. Az evangélium, mint „politikai örömhír” jelenthette először

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

is az új uralkodó születését. Nem csoda, hogy Máté és Lukács is Jézus születésének beszámolójával kezdi meg művét. A második jelentése ennek a szónak a császári látogatás volt. Evangélium volt, ha a császár meglátogatott egy provinciát. Harmadsorban pedig az evangélium adósság elengedést is jelentett: amikor a császár nem szedte be az adót. (Igen: politikai értelemben véve az adómentesség is örömhír...)

Márk ezt hármas értelmű szót tölti meg a ma is ismert értelemmel: Jézus életéről és munkásságáról szóló beszámoló. Ugyanis Jézus élete arról beszél, hogy megszületett az egyetlen igazi uralkodó, aki a világ ura, mert az Isten Fia. Jézusban Isten meglátogatta a világot: azonosult vele, közel hajolt hozzá, elérhetővé vált. Továbbá Jézus váltságműve arról szól, hogy Isten elengedi a mi adósságainkat – bűneinket – kereszthalála által és ingyen kegyelemből örök életet ajándékozik a benne hívőknek. Ezt a hármas üzenetet képes Márk egy rövid mondatba beletömöríteni: ez „Jézus Krisztus, az Isten Fia evangéliumának kezdete.”

De nemcsak az evangélium eleje hangsúlyos, hanem a zárása is. A bibliakutatók vitatkoznak azon, hogy vajon hogyan is fejeződhetett be eredetileg Márk írása. Ugyanis a legrégebbi másolatokon Mk 16,8-nál megszakad az elbeszélés: az asszonyok „kijöttek, és elfutottak a sírboltból, mert remegés és rémület fogta el őket; és senkinek sem mondtak el semmit, mert féltek.” Elég furcsa zárlatnak ez a negatív megállapítás. De hát, akkor hogyan terjedt el Jézus örömhíre, ha éppen a feltámadás tanúi maradtak némák? A hit terjedése már az evangélium hatástörténete, így az egy másik jellegű beszámolót igényel: az apostolok cselekedeteit. Márk korában a hatástörténet, a misszió nem irodalmi feladat volt, hogy megörökítsenek valamit a múltból, hanem a jelen kérdése és küzdelme.

Ugyanis az ókori források szerint Márk nem más, mint Péter apostol tolmácsa, aki feljegyezte az ő bizonyágtételeit. Érződik is ez a szem-

tanú jelleg az egész evangéliumon. Márk feltehetőleg Péter beszámolóiból rekonstruálta Jézus életét. A 16. fejezet 9-20 versei pedig utólagos zárlatát adják a sorba rendezett péteri bizonyágtételnek. A Károli fordítás nem is jelzi ezt a finom átmenetet a 8-9 versek között. Az új fordítás lábjegyzetben megemlíti a zárlat kérdését.



*Márk evangéliumának szimbóluma, az oroszlán
egy modern alkotáson*

De nemcsak az evangélium kezdete és vége szolgál különleges többlettel, hanem az egész beszámoló arányai is. A 16 fejezetből az első 10 veszi sorra Jézus munkásságának három évét. Míg a maradék 6 fejezet gyakorlatilag egy hetet merevít ki és részletez: a Jeruzsálemben töltött Nagyhetet. Márk ezzel is jelzi, hogy hol van az evangélium súlypontja: mi a születés, a meglátogatás célja: a keresztáldozat által meghirdetett bűnelengedés és megváltás.

Lapozgassuk, ízlelgessük ezt a vibráló beszámolót, mert a legtömörebb módon hordozza minden szava az evangélium örömuzenetét! Áradjon ki az üdvösségünk elnyerésének öröme és hálája ebben a böjtben is, amikor Jézus Krisztus, Isten Fia evangéliumával ébresztgeti és táplálja hitünket a mi Urunk!

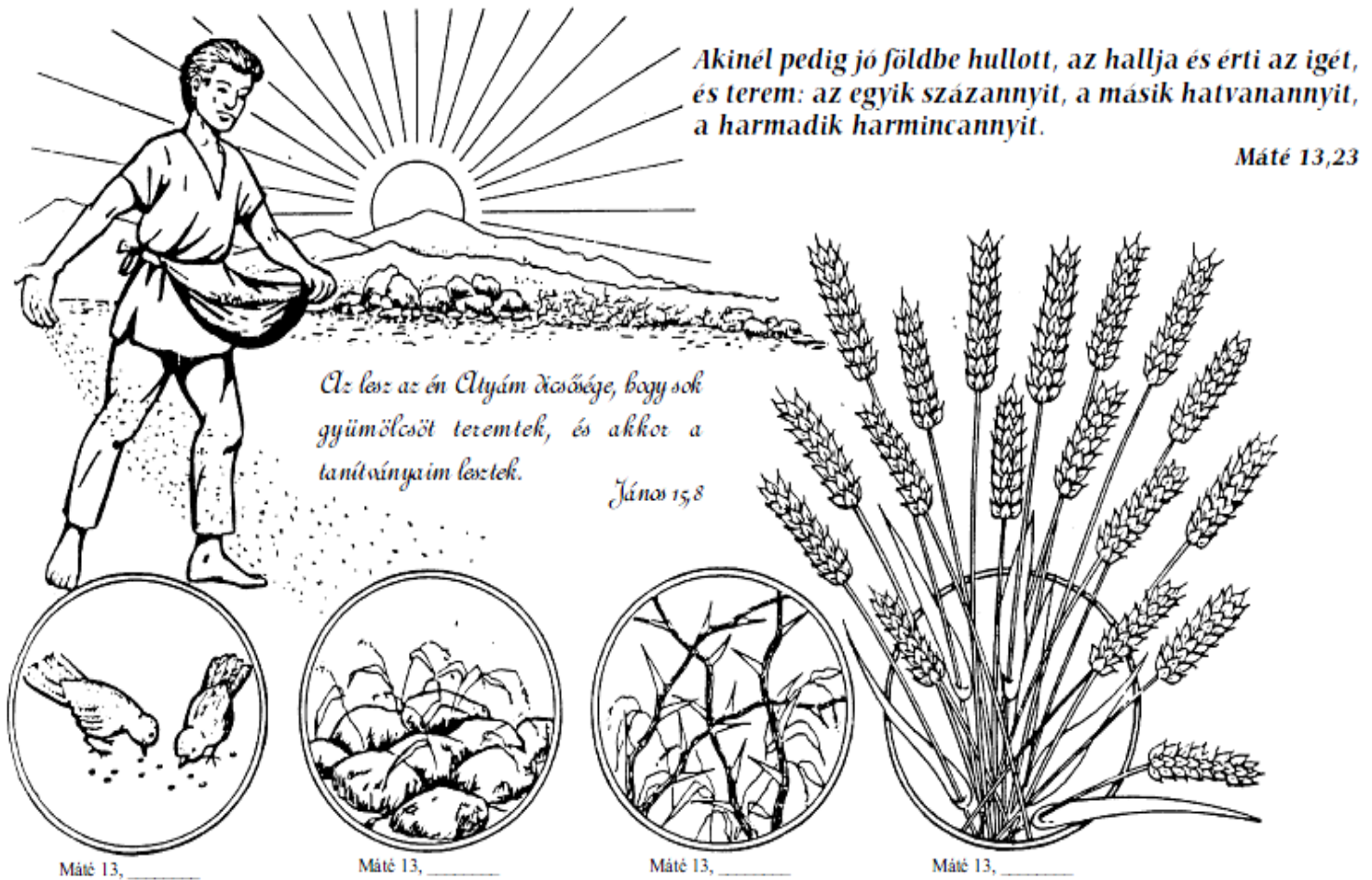
*Koncz Hunor Attila
segédlelkész*

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

KIS CSILLAG

Márk evangéliumában az egyik legfontosabb példázat egy magvetőről szól. Ismered ezt a történetet?

Négy különböző helyre estek a magok a példázat szerint. Keresd ki jelen esetben Máté evangéliumából, hogy melyik maggal mi történt, és írd be a képek alá az igevers számával együtt!



Keresd meg a magvető példázatának „talajtípusait”! Írd le ezeket a megfelelő rajzok alá az ige szavaival, és egészítsd ki a hiányos igehelyeket!

GYÜLEKEZETI HOLNAP:

www.refdunantul.hu/lap/komarom



Komáromi Református Gyülekezet

PÉNZTÁRI NYITVA TARTÁS:

Szerda	de. 9-11 óra
Csütörtök	du. 3-5 óra
Vasár- és ünnep és istentiszteletek után	de. fél 10- 10 óra

„...nemcsak kenyérrel él az ember,
hanem mindazzal él az ember, ami az Úr szájából származik.” (5Mózes 8,3)

GYÜLEKEZETI PROGRAMOK 2017. MÁRCIUS – ÁPRILIS (HÚSVÉTIG)

"Ha az Úr akarja és élünk, ezt vagy azt fogjuk tenni!" (Jakab 4:15)

Március 14. kedd	de. 10	Istentisztelet az Árpád utcai Idősothonban
Március 14. kedd	du. 6	Presbiteri bibliaóra
Március 15. szerda	de. 10	Istentisztelet nemzeti ünnep alkalmából
Március 16. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
Március 17. péntek	du. 6	Énekkar
MÁRCIUS 18. SZOMBAT	DE. 10	EGYHÁZMEGYEI NŐI KONFERENCIA TB-BÁNHIDA
<i>Március 18. szombat</i>	<i>du.6</i>	<i>Dics-Action: IFI dicsőítő est Révkomáromban</i>
Március 19. vasárnap	de. 10	Istentisztelet, vele egy időben gyermek-istentisztelet
Március 23. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
Március 24. péntek	du. 6	Énekkar
MÁRCIUS 25. SZOMBAT	de. 10	EGYHÁZMEGYEI IFJÚSÁGI KONFERENCIA SZOMÓD
Március 26. vasárnap	de. 10	Istentisztelet, vele egy időben gyermek-istentisztelet
Március 26. vasárnap	du. 3	Istentisztelet a koppánymonostori Mag Házban
Március 28-31. kedd-péntek	du. 6	Bőjti igehirdetési sorozat
Április 2. vasárnap	de. 10	Istentisztelet, császári énekkar szolgálatával, ígét hirdet Ju- hász Róbert császári lelkész vele egy időben gyermek-istentisztelet
Április 5. szerda	du. 6	Diakóniai Bizottság ülése
Április 6. csütörtök	du. 5	Bibliaóra
Április 7. péntek	du. 6	Énekkar
<i>Április 8. szombat</i>	<i>du. 6</i>	<i>IFI</i>
Április 9. Virágvasárnap	de. 10	Istentisztelet, vele egy időben gyermek-istentisztelet
Április 9. Virágvasárnap	du. 3	Istentisztelet a koppánymonostori Mag Házban
<i>Április 9. Virágvasárnap</i>	<i>du. 3-6</i>	<i>Húsvéti kézműveskedés gyermekeknek</i>
Április 11. kedd	de. 10	Istentisztelet az Árpád utcai Idősothonban
Április 12. szerda	de. 10	Áhítat a Kelemen L. utcai Nyugdíjasklubban
Április 13. Nagycsütörtök	du. 6	Istentisztelet, úrvacsora
Április 14. Nagypéntek	de. 10	Istentisztelet
Április 14. Nagypéntek	du. 6	Passió
<i>Április 15. Nagyszombat</i>	<i>du. 6</i>	<i>IFI</i>
Április 16. Húsvétvasárnap	de. 10	Istentisztelet, úrvacsora
Április 16. Húsvétvasárnap	du. 3	Istentisztelet a koppánymonostori Mag Házban, legátus
Április 16. Húsvétvasárnap	du. 5	Istentisztelet, legátus
Április 17. Húsvéthétfő	de. 10	Istentisztelet, úrvacsora
Április 17. Húsvéthétfő	du. 5	Istentisztelet